

РЕШЕНИЕ

№ 22683

гр. София, 01.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3761** по описа за **2025** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на М. Л. М., чрез адв.Р. И., САК срещу Решение № 800 от 02.03.2025 г. по нахд №947/2025г. на СРС, НО, 9 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 9038/09.12.2024 г. на началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“/А./.

С наказателното постановление на основание чл. 53 от ЗАНН на М. Л. М. за административно нарушение по чл. 139, ал.1, т. 2, пр. 3 он ЗДвП вр. чл. 177, ал. 3, т. 1 пр. 3 от ЗДвП вр. чл. 7, ал.1, т. 5, б. „в“ от Наредба №11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС е наложено административно наказание „парична глоба“ в размер на 1000 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение на всички посочени в чл. 348, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН основания. Правят се възражения, че въззивният съд не е разбрал правната квалификация на твърдяното нарушение, съответно не я е изследвал и анализирал правилно. Допуснати са съществени нарушения на процесуалните правила, съдът не се е произнесъл по всички възражения, направени в жалбата, конкретно не се е произнесъл по възражението за компетентност на актосъставителя и на административно -наказващия орган, както и не е установил релевантните за казуса факти. Приел е, че електронната везна е била сертифицирана, за което няма доказателства. За двете използвани средства за измерване не е

представено удостоверение, че са одобрени типове средства за измерване, нито данни за първоначална и последваща проверка. Съдът не е обсъдил всеки от елементите от обективния състав на нарушението поотделно /напр. какво е допустимото натоварване на третата ос/, не е посочил дали всеки един от тях е доказан и въз основа на кои доказателства. Счита наложеното наказание за явно несправедливо, определено в нарушение на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, а случаят за маловажен по чл. 28 от ЗАНН. Иска отмяна на наказателното постановление, алтернативно - намаляване на размера на глобата до законоустановения минимум. Доводите се поддържат с депозирана в хода на съдебното производство молба.

Ответникът, чрез гл. юрисконсулт Н. в писмен отговор на касационната жалба и в производството пред съда оспорва касационната жалба като неоснователна. Прави искане за потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, ако такова се претендира.

Прокурор Р. от СГП дава заключение, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена, а решението на СРС следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, а разгледана по същество е основателна.

С Решение № 800 от 02.03.2025 г. по нахд № 947/2025г. на СРС, НО, 9 състав е потвърдено НП № 9038/09.12.2024 г. на началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А., с което на основание чл. 53 от ЗАНН на М. Л. М. за административно нарушение по чл. 139, ал.1, т. 2, пр. 3 он ЗДвП вр. чл.177, ал. 3, т. 1 пр. 3 от ЗДвП вр. чл. 7, ал.1, т. 5, б. „в“ от Наредба №11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС е наложено административно наказание „парична глоба“ в размер на 1000 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал и приел писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, както и показанията на разпитаните по делото свидетели. Приел за установено от фактическа страна, че на 18.11.2024 г. в 11.06 ч. на път II – 18 км. 24 в посока [населено място] – [населено място] касаторът е управлявал и извършвал превоз на товар с тежко МПС с четири оси и две управляеми оси от ППС марка „Скания“ с рег. [рег.номер на МПС] . Бил спрян от служители на А., които извършили проверка с техническа везна и установили, че ППС е пренатоварено при нето тегло от 22 тона и 930 кг. С ролетка установили разстоянието между осите от 1.35 метра на двойната задвижваща ос, като сумата от натоварването на двойната задвижваща се ос на МПС възлизала на 22 тона и 930 кг. при максимално допустимо натоварване на оста от 19 тона.

Обосновал правния извод, че М. Л. М. е извършил нарушение на чл. 139, ал.1, т. 2, пр. 3 от ЗДвП вр. чл. 177, ал. 3, т. 1 пр. 3 от ЗДвП вр. чл. 7, ал.1, т. 5, б. „в“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Съдът е приел, че е извършено посоченото административно нарушение без обаче по делото да са събрани доказателства, безсъмнено установяващи точността на извършеното измерване, въз основа на което се е достигнало до прилагането на предвиденото в закона глоба за управлението на превозното средство, чието натоварване на ос надвишава определените от министъра на регионалното развитие и благоустройството допустими норми. При заявеното оспорване във въззивната жалба пред СРС, че използваната електронна мобилна везна не е одобрена и въведена в експлоатация по съответния ред, както и че към датата на проверката е

била технически изправна и годна за извършване на съответните измервания, съдът е бил длъжен да изследва тези въпроси и въз основа на събраните доказателства да обоснове за тях категорични фактически изводи, което в случая не е сторил. Въпреки направеното с жалбата възражение относно контролния уред, с който е извършено измерването и обстоятелството, че не е ясно дали на този уред е извършена проверка, респ. е заверен от Български институт по метрология съдът не е взел предвид това възражение, не го е обсъдил и не се е произнесъл във връзка с него. Без да констатира и обсъди направеното възражение, което е основно такова в жалбата, съдът е изградил крайния си извод за законосъобразността на наказателното постановление. Точността на измерването, извършено с надеждно за целта средство, напълно отговарящо на техническите изисквания, преминало за целта през метрологичен контрол, е от определящо значение за всички последващи изводи за съответствие на наказателното постановление с приложимите правни норми. Като не е изследвал с относими доказателства този въпрос и не е изградил във връзка с него фактически констатации по спора, районният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, повлияло на правилността на крайния му съдебен акт по делото.

Основателно е и възражението, че не са изложени мотиви относно компетентността на съставителя на АУАН и административнонаказващия орган, каквито възражения са направени във въззивната жалба. Липсата на мотиви е съществено нарушение на процесуалните правила по чл. 348, ал.1, т. 2 във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК, основание за отмяна на съдебното решение.

Поради това решението следва да бъде отменено и делото следва да бъде върнато за ново разглеждане и произнасяне от друг състав на районния съд, който след събиране на относими към посочените въпроси доказателства да изгради фактическите си констатации и на база на тях да формира правни изводи, като изложили мотиви по всички възражения във въззивната жалба, като прецени и размера на наложената глоба.

По искането на процесуалния представител на касатора гл. юрисконсулт Н. за присъждане на разноски следва да се произнесе СРС на основание чл.226 ал.3 от АПК.

Воден от горното и на основание чл.221 ал.2 АПК и чл.222 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН , Административен съд София - град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 800 от 02.03.2025 г. по нахд №947/2025г. на СРС, НО, 9 състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС, НО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.